

Аз поисках да дойда и се уверя, наистина ли Вие и Вашето правителство, което значи пак Вие, сте се решили на такава една главоломна постъпка?

Аз искам една дума от Вас, за да видя Вашето намерение и да мога с по-голяма сила да кажа на своя народ за готвящата му се гибел.

Впрочем, тия изкуствени викове из софийските улици, тия пресилени агитации ме тровят твърде много.

Има още време да се повърнете от този гибелен път, който заплашва съществуването на България, който ще помете най-напред нейните върхове.

Не си правете илюзии, Ваше Величество! Никой народ, па и българският, няма да отиде доброволно към своята гибел.

Той чувства силно, че неговото погубване е обусловено с предварителното негово опозоряване, като се тласне в една война против своите освободители. И той доброволно това няма да извърши."

*

Няколко дни след тази среща, след като полската работа на българския земеделски народ бе привършена и след като бяха взети необходимите мерки да се потъпче всеки израз на недоволство и се смаже и най малкия опит за съпротива, на 11 септември 1915 г. бе обявена обща мобилизация на българската армия.

Целият народ изтръпна от ужас пред страшната пропаст, която се откри пред България.

Atila etait au bord de l'abime.